

DC870
M111T

NG XUÂN HUY

MÀU THU ĐÀ LẠT

Thơ

NXB VĂN HÓA DÂN TỘC

MÀU THU ĐÀ LẠT

Tác phẩm
được
Hội VHNT tỉnh Lâm Đồng
tài trợ năm 2002

Thơ còn chứa những gì chung nhất sau
khi đã cùng cực riêng tư.

TRƯỜNG XUÂN HUY

TRƯƠNG XUÂN HUY

Thư viện tỉnh Lâm Đồng

DC. 548

Màu thu

Đà Lạt

THƠ

NXB VĂN HÓA DÂN TỘC

- NĂM 2002 -

CÁC TẬP THƠ ĐÃ IN

- Quê hương như chiếc nôi hồng
- Xa như màu nhớ
- Vườn xanh quả đỏ

CÁC TUYỂN THƠ ĐÃ GÓP MẶT

- Trăng nước Hương Giang I
- Đà Lạt mộng mơ
- Những gương mặt thơ mới
- Trăng nước Hương Giang II
- Đời và thơ
- Cho những mùa hoa
- Thơ chọn
- Thơ miền Trung thế kỷ 20
- Cánh buồm mùa hạ
- Còn vang trong gió
- Đà Lạt thơ
- Thơ tình Đà Lạt
- Ngày xưa có Mẹ
- Nỗi nhớ mùa Đông
- Nhà giáo, nhà thơ
- Thi nhân khoa học
- Tuyển tập 1000 năm thơ tứ tuyệt Việt Nam
- Thơ văn nhà giáo và học sinh Lâm Đồng
- Thơ tình Việt Nam và thế giới chọn lọc
- Tuyển tập thơ thầy giáo và nhà trường
- Thơ Việt thế kỷ 20 (chọn lọc và bình)
- Bút xưa (sơ tuyển thơ Đường 10 năm)
- Thành phố thấp thoáng
- Sương mù một thuở
- Bút xưa II
- Lâm Đồng chào thế kỷ 21
- Thơ nhà giáo
- Thơ Việt Nam

Hoa cổng ngày xưa

Cổng đá nhà em hoa giấy đỏ
Anh thường qua ngõ ngó qua song
Màu hoa như lửa, như bày tỏ
Thoáng thấy màu hoa đã phải lòng.

Phố chợ đi về qua lối ấy
Những đêm trăng tỏ cỏ đầm sương
Màu hoa trở tím như lòng vậ
Thoáng thấy màu hoa đã nhớ buồn.

Hôm nay đi lại con đường cũ
Cổng cũng hoa xưa xác rụng đầy
Em lấy chồng xa nhà đổi chủ
Tìm còn đâu nữa dáng thơ ngây.

Màu thu Đà Lạt

Tuổi chín mười

Ngày hè ngọt nắng và thơm trái
Thương những lang thang tuổi chín mười
Đời ta nếu chọn thời quay lại
Ta sẽ quay về quăng ấy vui.

Trương Xuân Huy

Lương diện

Dục vọng và cảm dỗ
Hai mặt một vấn đề
Thuyền đời ngàn bến đỗ
Kẻ tỉnh phỉnh người mê.

Màu thu Đà Lạt

Cháy ngấm và cháy thoáng

Cũ kỹ như là chuyện mất môi
Mà như lửa hạ cháy thiêu đời
Cháy ngấm mai một than dùng lại
Cháy thoáng thành tro bụi cả đôi.

Trương Xuân Huy

Đi họ

Ta lại gặp được nhau
Trong vai người đi họ.
Nhà trai anh bên này
Nhà gái em bên đó
Cô dâu chẳng là em
Cớ sao mà má đỏ ?

Ta lại gặp được nhau
Hai mươi năm có phải
Bao nhiêu là biển dâu,
Bao nhiêu điều nếm trải
Nước dưới cầu chảy mau
Người qua cầu ngoái lại.

Màu thu Đà Lạt

Anh thay mặt nhà trai
Lời cưới xin anh nói.
Em nghe bằng hai tai
Sao mắt còn dò hỏi
Mây bay ngoài song cửa
Nhạc mềm loa gọi mãi.

Ta lại gặp được nhau
Trong vai người đi họ
Anh veston sẫm màu
Em áo dài hoa đỏ
Mộng về tháng năm nao
Cổng nhà em pháo nổ.

Trương Xuân Huy

Hai màu hoa phượng

Một thời hè náo nức một thời hoa
Tưởng giữ mãi sắc đỏ hồng đồng điệu
Hoa phượng đỏ nóng ran thời niên thiếu
Có đâu ngờ tím nhớ thuở qua phân.

Phượng đồng bằng phượng xứ nóng
vang ngân
Tiếng ve giục nắng sân trường thôi thúc
Buồng phổi trẻ, ước mơ ran lồng ngực
Những cuộc tình chớm nở chợt rồi xa.

Màu thu Đà Lạt

Mỗi năm đời tựa như một sân ga
Tàu đời tới, đẩy lùi năm tháng nhớ
Màu phượng đỏ như ga đời chẳng ở
Phượng bây giờ tím một sắc cao nguyên.

Đà Lạt hoa đã đến tự trăm miền
Màu phượng tím bình yên và dịu ngọt
Không phải tím vì phải xa rồi xót
Phượng nơi này tím một sắc băng khuâng.

Phượng trai trẻ hè nở dưới đồng bằng
Một sắc đỏ như lòng non rực lửa.
Ôi ! xa lắc thuở lòng non tích nhựa
Phượng bây giờ tím nhớ thuở nào xa.

Trương Xuân Huy

Muốn và biết

Những điều tôi muốn và tôi biết
Hai khái niệm này đối đãi nhau
Điều tôi biết là điều tôi triết
Điều muốn thường sinh chuyện khổ đau

Màu thu Đà Lạt

Phá chấp

Tập nhiễm hay là ma túy nhẹ,
Thói quen hủy diệt tự do ta,
Quán tính cũng một phường như thế
Phá chấp mong tìm một lối ra.

Trương Xuân Huy

Hoa sân trường cũ

Phượng đỏ sân trường phượng đỏ thơ
Bao năm thương phượng đỏ hoa chờ
Nay qua đường cũ thăm trường cũ
Mất phượng lừng hoa má đỏ lơ.

Màu thu Đà Lạt

Màu thu Đà Lạt

Ở nơi đây không rõ một mùa Thu
Không thẳng thốt sắc phong mùa lá đỏ
Không queo quắt sắc bàng rơi hẻm phố
Không đều hiu ngỗ trúc giục lòng se.

Thu ở đây như mượn ở đâu về
Nghe khắc khoải những mảnh đời chia biệt
Nghe xa vắng những gì không đích thực
Nghe mơ hồ khói núi buổi chiều hôm.

Thu là khi không có việc chi làm
Thu là nhớ khi chẳng gì để nhớ
Thu là tịnh khi mình nghe mình thở
Thu là thu vọng lại tiếng thu xưa.

Thu là ta chiều lá lả thay mùa
Đà Lạt Thu 2000

Phải về

Mấy bữa vui thơ. Giờ trở lại
Phải về, ta phải trở về thôi
Vợ, con đang đứng đi trong đợi
Cháu nhớ ông không đứa chịu ngồi.

Một vành trăng khuyết nơi làng cũ
Một bến chiều xưa ... đỡ nhớ rồi
Vườn ta giờ kết hoa, nhú nụ
Ta phải về, kéo chúng mồ côi.

Mấy bữa vui thơ. Giờ trở lại
Lòng còn nặng nặng với quê xưa
Ta biết đời ta còn phải phải
Ở nhớ, đi thương, khó nổi chừa.

Màu thu Đà Lạt

Ra vườn tháng Tư

Không thể không mỗi bữa một ra vườn
Nhìn mắt lá và xôn xao nói gió
Công được trả sau nhiều năm khổn khó
Một môi trường lành mạnh suốt đời theo.

Rõ như lòng nghe lá gió cùng reo
Thơm ngào ngạt hoa cà phê trắng muốt
Nắng thủy tinh qua bầu trời trong suốt
Một môi trường lành mạnh suốt đời theo.

Vườn giúp tôi xua đuổi được cái nghèo
Vườn giúp tôi đẩy lùi xa cái xấu
Vườn giúp tôi không buồn vợ nghĩ tới
Một môi trường lành mạnh suốt đời theo.

Trương Xuân Huy

Hóa giải

Ta có một quả chanh
Chẳng làm thành cam được
Thêm một hai muỗng đường
Ta làm nên ly nước

Màu thu Đà Lạt

Ngoảnh lại cười khan

Bây giờ tất cả tùy duyên hết
Cuộc một trăm năm được mất gì
Ba phải hay là trăm cũng hết
Ngoảnh lại cười khan mấy gốc si.

Trương Xuân Huy

Cướp nào

Cướp đêm vì sợ nường vào tối,
Cướp ngày bởi ỷ chẳng kiêng ai,
Công lý có thương dân luận tội,
Cướp đêm tội một, cướp ngày hai.

Màu thu Đà Lạt

Đầu năm đắp hòn non bộ

Mừng đầu thế kỷ hai mươi mốt
Năm đầu thiên kỷ thứ ba qua
Thu nhỏ càn khôn nơi khốe mắt
Đắp hòn non bộ, tắm hồn ta.

Ta tạc hình sông lồng thế núi
Trường Sơn : thành lũy, biển Đông : hào
Hồn ta bỗng nhập hồn tiền bối,
Thế núi, hình sông dạ cứ nao.

Mộng ước giờ đây thành hiện thực
Càn khôn thu nhỏ tại sân nhà
Vừa là ru não, vừa vui mắt
Đạo sĩ, tiều phu ắt ở ta.

Quên quên

Một người đàn ông trẻ
Lái một chiếc xe Win
Một người đàn bà trẻ
Lái một chiếc xe Dream.

Hai xe đấu đầu nhau
Đau lòng một tai nạn
Hai người chấn thương đầu
Cả hai đều chết thảm.

Hai đám tang một ngày
Có trong đám sầu khổ.
Hai mẹ con bên này,
Hai cha con bên nọ.

Màu thu Đà Lạt

Những tháng ngày sau đó
Bốn con người khổ đau
Họ vẫn thường gặp nhau
Trong những lần thăm mộ.

Thuốc tháng ngày nguôi ngoai
Rủi may đời xét lại
Hợp tan thế gian này
Oán ân đời nếm trải.

Thời gian giúp họ quên
Khổ đau đời uống cạn
Thời gian giúp họ quen
Họ trở thành bầu bạn.

Trương Xuân Huy

Sáng đầu tháng Sáu

Sáng nay chống cuốc trong vườn ngấm
Thấy bốn bên vườn xanh với xanh
Đêm mưa lá ướt như vừa tắm
Lá đọng mưa giờ nắng long lanh.

Sáng nay mình thấy lòng phơi phơi
Gió nhẹ từ khe suối thổi về
Mây bông trên đỉnh như dù đội
Ôi cái thơm lành của đất quê.

Sáng nay mấy cháu không đi học
Thì ra Hè đã đến rồi. Vui!
Bạn giờ lại có thêm bấy nhóc
Vườn tiếng chim: Sân tiếng trẻ cười.

Màu thu Đà Lạt

Thần ái tình

Thần ái tình trông không có mắt
Duy đôi cánh rộng để cao xa.
Bên tai anh sét vì em sắc
Anh dẫu chưa tê liệt cũng nhòa.

Trương Xuân Huy

Mấy nẻo quê nhà

Anh chở em qua mấy nẻo quê nhà
Xe ta sẽ cuốn dặm trường làng, phố
Đã chán cảnh nằm nhà, chơi tại chỗ
Đã nhàn rồi những sắc thái thân quen.

Điểm bắt đầu là đỉnh điểm Lâm Viên
Vượt Ngoạn Mục, xuống Sông Pha ra biển
Quốc lộ 1, con đường quen hiển hiện
Hướng quê nhà, ta rẽ phía Nha Trang.

Đường dài theo bao phố chợ ruộng làng
Xe cắt ngọt bao nhiêu đèo núi chắn
Đèo Cả ngó xuống Vũng Rô trưa nắng
Sông Cầu hừng nắng hắt biển chiều hôm.

Màu thu Đà Lạt

Anh đưa em về mấy nẻo Quê hương
Xe hai bánh kẻ đường làng, đường phố
Bình minh lên, cà phê ga Đức Phổ
Trưa mì tôm chợ Châu Ổ, Bình Sơn.

Nhìn trời tây lòng giục giục từng cơn
Trà Bồng gọi đất thơm lừng hương quế
Tựa Trường Sơn, đảo mắt nhìn ra bể
Đêm chờ trăng, nghe suối gọi rừng xa.

Em thấy không, đẹp nhất vẫn quê nhà
Quên sao được bờ thùy dương cát mịn
Bãi Mỹ Khê rừng dương xanh giăng kín
Bất ngát nhìn, ời! cửa biển sông Trà.

Giang hải tương phùng ai khách hận đa.

Trương Xuân Huy

Nghĩ về ngày 8 tháng 3

Chợt nghĩ về ngày 8 tháng 3
Như kỳ vọng đến cội nguồn, nòi giống
Như khao khát những sắc màu cuộc sống
Như trở trần theo hai mặt lý tình.

Màu thu Đà Lạt

Ôi ! Cuộc đời, điều đáng để tôn vinh
Ôi ! Năm tháng những ga đời đi, đến
Điều phải trái nhắc ta như điều lệnh :
Có thể nào quên ngày 8 tháng 3 !

Cô Tấm ơi ! lay nhớ thuở xưa bà...
Ca dao cũ run hồn thương tiếc mẹ...
Đời ấm lạnh vợ là em đấy nhé
Con gái ơi, nhắn gửi những gì sau.

Tháng năm đi như nước chảy qua cầu
Màu cuộc sống khó nguôi tình phụ nữ
Môt xe hoa gói gởi lòng chẳng đủ
Đây bài thơ khác phái gởi lòng thơm.

Trương Xuân Huy

Trước thêm thiên niên kỷ

Một ngày buồn đắp đổi một ngày vui
Một ngày vui một ngày vùi trong việc
Ngày tháng theo một vòng quay mãi miết
Chợt hôm nay vang vọng sắc xuân về.

Chợt hồn nghe vang vọng một niềm quê
Hồn dân tộc chảy dài thiên niên kỷ
Đầu thiên niên với cơ đồ nhà Lý
Cuối thiên niên tới đất mũi Cà Mau.

Màu thu Đà Lạt

Những vui buồn dân tộc nối đuôi nhau
Một trăm năm trong ngàn năm nghiệt ngã
Những vầng sáng nơi cây cao bóng cả
Tự ngàn xưa chiếu dọi đến bây giờ.

Năm hai ngàn trước mặt tưởng như mơ
Ta sắp bước qua thêm thiên niên kỷ
Cuộc trường chinh cả một ngàn năm ấy
Việt nam Ôi ! Nơi sức sống diệu kỳ.

Đất trời xuân lòng bất giác vui lây
Chẳng cần phải có mai đào mới có
Trước thềm Xuân nghe hồn Xuân nở rộ
Thế kỷ này, thế kỷ nữa tình ơi!

Ta đi lên hai thế kỷ trong đời.

Trương Xuân Huy

Nội công

Ta đã luyện nội công
Xiêm y dù trăm kiểu.
Sắc sắc và không không
Cõi ta bà trì náu.

Màu thu Đà Lạt

Nhấn gửi

Đời bao nhiêu lụy bởi thói quen
Bảy phần là nghiệp, ba phần căn
Lao đao trong cõi đời hư thực
Nhấn gửi người sau một chữ rèn.

Trương Xuân Huy

Hoa mơ

Bây giờ yêu lặng lẽ sắc hoa cam
Như cái thuở rộn ràng yêu hoa nói.
Hoa nói ấy, tên gì, em chớ hỏi.
Ừ, thì thôi, tạm gọi ấy hoa mơ.

Màu thu Đà Lạt

Quẻ

Dịch kinh: Vạch đứt, vạch liền
Sáu mươi bốn quẻ, ngửa nghiêng cuộc đời
Em đừng quẻ nữa em ơi !
Giữ bấy nhiêu quẻ cho đời có nhau.

Trương Xuân Huy

Đức Trọng và Tôi

Lạ xa gì Đức Trọng với tôi đâu
Tôi đã có hơn ngàn lần tới đó
Tôi đã có hơn trăm điều để nhớ
Nơi này tôi giữ mãi một niềm riêng
Mảnh đất này tôi giữ mãi làm thiêng
Nơi có mộ cha tôi nằm vĩnh viễn
Nơi anh tôi nằm bên cha toại nguyện

Màu thu Đà Lạt

Sợi dây đời buộc kẻ trước, người sau
Những ân tình thấp sáng mãi trong nhau

Lạ xa gì Đức Trọng với tôi đâu
Một phi đạo trải dài hun hút nhớ
Một con thác rì rầm như nhịp thở
Một cánh đồng Phú Hội lúa vàng thơm.
Lạ xa gì màu đất đỏ bazan
- Hoa bắp nở hương vương mùi sữa mật
Hoa cà phê trắng trong tình thứ nhất
Hoa quỳ vàng hoang dại mọc đường quen
Tôi nhớ về Đức Trọng chẳng gì ngăn.

Trương Xuân Huy

Trăng Dung Quất

Dung Quất ! tên giờ thơ hết lạ
Nửa vòng trăng cát biển trời xanh
Đêm nghe gió hát qua vòm lá
Lòng rộn lòng theo sóng cửa mình.

Bia Dung Quất uống vui đêm trước
Bầu bạn say mềm, ngáy sấm vang
Mênh mông trăng sáng, mênh mông nước
Rộn tiếng gà khuya rộn phía làng.

Mai một nơi này thành cảng lớn
Trăng có còn ta đối ẩm khuya?
Trăng tàn Dung Quất mây đồn đồn
Cuộc vui tàn, lẫn lóc vỏ bia.

Màu thu Đà Lạt

Năm 2000, ngưỡng vọng

Ta mừng ta đang ở năm 2000
Năm cột mốc năm bản lề thế kỷ
Năm ngoái lại hăm lăm năm song hỷ
Năm vẫy mừng thiên niên kỷ thứ ba.

Từ đỉnh Lang Bian ta nhìn trùng xa
Gió biển Đông phả hơi vào mát rượi
Lòng ta chợt hoá dòng sông , con suối
Ngọt nước về lòng biển mặn xôn xao.

Đất Lâm Đồng ta định phía sau cao
Đèo Ngoạn Mục đường vòng cung bậc cấp
Đèo Bảo Lộc rừng tre khe nước vách
Đèo Prenn thông vẫy khách đi về.

Trương Xuân Huy

Mây chiều vờn Đà Lạt thực rồi mơ
Rừng phố nhuộm bốn mùa xuân một sắc
Nhìn trời đất một màu xanh thủy mặc
Nhấp nhô đồi, làng, bản nhấp nhô xanh.

Đất quê ta mảnh đất Lâm Đồng lành
Dân nhiều tỉnh như chim về tụ hội.
Các dân tộc anh em cùng nguồn cội
Ché rượu cần, chai rượu đế giao duyên

Hai ta như ván lạt đã nên thuyền
Như tấm lụa dệt từ bao tay sợi
Như cà phê từ muôn vườn chờ tới
Đà Lạt hoa qua nước bạn từng nhà.

Năm hai ngàn ngưỡng vọng phía trời xa
Năm rẽ ngoặt thuyền ra khơi cánh sóng
Năm bung phá những trở ngại còn lại
Năm Đảng tròn bảy mươi tuổi vì dân.

Màu thu Đà Lạt

Như cánh bay mừng chạm mặt đường băng
Như tàu thủy khơi xa về tới cảng
Như tàu lửa vào ga vừa gặp bạn
Như xe về áp tết gặp thân nhân.

Không thể không đổi mới để thành thân
Gương Nhật Bản, gương Nam Hàn quá rõ.
Không thể không phá tung lễ thói cũ
Một niềm vì : một nước Việt phồn vinh.

Năm hai ngàn : bản lĩnh và tự tin
Bằng trí tuệ trước bao nhiêu thử thách
Năm hai ngàn : năm chắc tầm tới đích
Cùng triệu người trong đó có hai ta.

Trương Xuân Huy

Góp một bàn tay

Lao động nhằm tăng sức khỏe ta
Đẩy lùi thói xấu, đẩy lùi xa
Ngon cơm, đẹp áo cho con trẻ
Góp một bàn tay dựng nước nhà.

Màu thu Đà Lạt

Que diêm cháy đỏ

Như que diêm chỉ cháy đỏ một lần
Điều tốt đẹp và âm vang cũng thế
Chín điều đẹp, dày công không phải dễ
Điều thứ mười hư xấu cũng hoài thôi.

Trương Xuân Huy

Trung đạo

Chịu chơi ngày hôm trước
Chơi chịu ngày hôm sau.
Sống giữ gìn mực thước,
Giảm nhẹ điều khổ đau.

Màu thu Đà Lạt

Hậu rượu

Rượu sẽ giải cơn sầu,
Thôi anh, đừng nguy biện.
Hậu rượu, sầu sẽ sậu,
Anh sẽ thành con nghiện.

Trương Xuân Huy

Nhớ Hà Nội

Có thể nào quên Hà Nội ơi
Cố hương phương Bắc mắt trông vời
Mười năm xa xứ hôn vùi đất,
Muôn dặm sơn khê giấu mặt người.
Nếu được em về theo với nhớ,
Nghẹn lòng thương khó bật lên lời.
Bao giờ, biết đến bao giờ nhĩ,
Nam Bắc liền nhau trở lại chơi.

Đà Lạt, 1964

Màu thu Đà Lạt

Đà Lạt

em nhớ về mùa xuân

Em nhớ về Đà Lạt với tôi không ?
Nơi chỉ có xuân một mùa muôn thuở,
Nơi đọng mật tình yêu và nỗi nhớ,
Nơi sớm chiều lãng đăng sắc sương giăng.

Em nhớ về tắm sữa một mùa trăng,
Đêm nguyên tiêu cỏ mềm sương lá ướt,
Ta sẽ với một đêm trăng thức suốt,
Vít rượu cần, nhấp rượu đế trao duyên.

Em nhớ về soi bóng nước Xuân Hương,
Ngồi Thủy Tạ trông mây chiều,

sương sáng

Nhớ nghe em, Xuân đời ta hữu hạn,
Em nhớ về, chậm bước sắc xuân phai.

Trương Xuân Huy

Đã Lạ

Đi là đi cho biết đó biết đây
Ở là ở chỉ nơi này số một
Nếu bạn thấy, tôi bữa nào mai mốt
Có ra đi là được tốt khi về.

Màu thu Đà Lạt

Ngoại ô

Nhà ngoại ô một mái
Vườn ngoại ô một vuông
Lòng vui, trí thư thái,
Theo tinh thần Đông phương

Trương Xuân Huy

Bốn con mắt ướn

Quê xưa. Lưu lạc Tết về
Tinh xuân phơi phới. Tràn trề hồn thơ.
Chén vui bầu bạn, không ngờ
Bốn con mắt ướn đực đờ nhìn nhau.

Màu thu Đà Lạt

Thơ xuân trên tàu lửa

Chuyến tàu đêm đưa ta về Quê hương
Như chở nặng bao nỗi niềm cố lý
Chuyến tàu đèn trước thềm thiên niên kỷ
Có như hồn ngưỡng vọng những mùa sau ?

Bài thơ xuân viết vội ở trên tàu
Tháng năm hết, thế kỷ này sắp hết
Thiên niên kỷ cũng sắp về tới đích
Tóc trên đầu vừa hói lại pha sương.

Cả cuộc đời lăn lóc ở tha hương
Miền ký ức đan chen miền hiện tại
Chuyến tàu đêm đưa người đi trở lại
Có như hồn nảy nụ để vào xuân ?

Trương Xuân Huy

Trung đạo 2

Tần tiện vừa chơi với để dành
Em là đĩa thắng của xe anh
Nếu bao năng lượng anh xài hết
Sớm mộ đầm sương đắp cỏ xanh.

Màu thu Đà Lạt

Còn thở còn thơ

Cuộc đời còn thở còn thơ
Ráp câu, kết vụn không ngờ mà vui
Sống ngày nhờ vật trồng, nuôi
Sống qua đêm với khóc cười nơi câu.

Trương Xuân Huy

Nụ đầu

Nụ đầu hai đứa hôn nhau
Mười năm rửa mặt còn giàu mùi thơm
Nụ đời ngày một dày lên
Cộng sau ngàn nụ không trên nụ đầu.

Màu thu Đà Lạt

Lộng giả thành chân

Nói mãi rồi ra người sẽ tin
Như ai quảng cáo trên truyền hình
Đẹp trai chưa chắc hơn chai mặt
Lộng giả thành chân thế mới kinh.

Trương Xuân Huy

Vọng

(Viết thay cho một người bạn)

Đời nói bụi nhà chẳng có thiêng
Đẹp chi cô bạn ở nhà bên
Hoa leo bờ dậu là hoa dại
Vọng ấy nên đời mới đảo điên.

Con mắt thường lớn hơn vòm miệng
Cá sảy cho là con cá to
“Cách vật trí tri” nhằm cai nghiện
Vọng động là nhân mọi mối lo.

Đứng núi này trông núi nọ cao
Rừng xanh nhờ vô cực trông vào
Gai, lùm cây dại đầy trong ấy
Hiện thực sao bằng chuyện ước ao !

Màu thu Đà Lạt

Thói thường ta muốn gì chưa có
Gì đến chiều, mai rẻ rúng ngay
Trái núi trước nhà là núi nhỏ
Bể khổ nằm trong cái vọng này !

Em ạ, chớ vì anh nặng nề
Giá anh thoát kiếp được đôi tuần,
Từ trong trống vắng rồi em sẽ,
Thấy được anh là sắc cỏ xuân !

Nói thế để em đừng vọng nữa
Bao nhiêu có được bấy nhiêu vui.
Đời là một cuộc chơi lần lửa,
Đừng vọng cao xa lẫn một người.

Trương Xuân Huy

*Thơ xuân
gửi bác Cam Linh*

Gửi bác lòng thương nhớ cuối năm
Lòng từ cố lý gửi xa xăm
Ai xui bác bỏ quê Đà Lạt
Sống cảnh tha hương tuổi thất tuần !

Cuộc đời, ngoảnh lại, bao năm nhĩ
Tội cho ngày ngắn nhớ đêm thắm
Xoay quả địa cầu tìm Bắc Mỹ
Tenes là đâu hỡi bác Cam ?

Nhớ bác bên này tôi nhớ lắm
Một đoạn Hàm Nghi tôi vẫn qua
Xe tôi vẫn lướt trên đường chậm
Vẫn ngó bên kia cánh cửa và ...

Màu thu Đà Lạt

Bác ơi, giả dụ, mười năm trước
Cột đèn, nếu được cũng ra đi.
Bây giờ một tác trời Tổ quốc
Hong như màu má gái xuân thì.

Bây giờ bác nửa trời phương Bắc
Thất thập tông dư ... ai bắt giam
Hy sinh kiểu ấy thì đau thật
Nhớ bác lòng đau lắm bác Cam

Không thể nào không tính trở về
Thêm xuân, tôi trải tấm tình quê
Mong ngày bác lại như mong Mẹ
Nhất nhât bên nhà, chết cũng mê.

12 - 1995

Trương Xuân Huy

*Ngày 1 tháng Tư
gửi thư cho vợ*

Bốn mươi năm ta thành vợ, thành chồng,
Cuộc hôn phối tưởng thế là quá đủ,
Ngày hôm nay anh ở nơi quê cũ,
Thư cho em, coi như một giải bày :

Lá trên rừng rụng cội mỗi mùa thay,
Cáo khi chết thường đầu xoay về núi.
Anh tha hương đầu xanh đời non tuổi,
Xác thân này nay vào buổi tàn phai !

Màu thu Đà Lạt

Con mình giờ đã vai rộng, lưng dài
Chúng hết thấy đã yên bề gia thất
Vợ yêu ơi ! Anh nói điều chân thật :
Em cho anh, một sống ở quê nhà !

Kẻ tội tù cũng có lúc được tha,
Trăng rằm sáng rồi một mai cũng khuyết
Thư gửi em, anh nói lời tha thiết
Nơi cố hương, anh, cửa Phật nương nhờ !

Thư này theo âm vận một bài thơ
Viết và ký : Một tháng Tư, rạng sáng.
Cám ơn em, bốn mươi năm đôi bạn !
Một kiếp nào, em, một kiếp nào vui ?
Quảng Ngãi, ngày ... tháng... năm

Trương Xuân Huy

Soi bóng sông quê

Năm tàn ra bến sông Trà Khúc
Bóng nước mình soi như bóng gương
Mười năm lang bạt non châu lục
Giờ bóng mình soi sông cổ hương.

Màu thu Đà Lạt

Người có lúc, dòng sông có khúc
Lời của người xưa hắt vẩy rồi
Có lúc người chưa thôi ố, đục
Sông cũng chưa thôi chuyện lở bồi.

Năm tàn ra bến sông Trà Khúc
Bóng nước mình soi mong giải buồn
Bến nước vẫn hai mùa trong đục
Mình một lần xa để miết thương.

Soi bóng sông quê mong trả nợ
Cởi lòng một thuở lỡ cuồng nông.
Soi bóng sông quê cho đỡ nhớ
Một mối tình xưa chữa mận nồng.

Trương Xuân Huy

Em

Em là mẹ của con
Em là con của Mẹ
Em vàng trắng còn tròn
Em xưa nay và sẽ ...

Màu thu Đà Lạt

Nghien

Thuốc lá ngày một bao
Rượu đế ngày nửa lít.
Trăng khuyết đĩa dầu hao,
Vợ đêm đêm thút thít.

Trương Xuân Huy

Tự giác

Với tôi, không phải cần dụ, dọa
Đạo Người, tự giác, tự nơi thân.
Khổng Tử đã truyền cho thiên hạ
“Kỷ sở bất dục, vật thi ư nhân”.

Màu thu Đà Lạt

Chẳng lúc nào quên

Cáo chết đầu xoay về phía núi
Đời ta lỡ nặng phía không quê.
Những mười năm áo cơm lắm lũi
Chẳng lúc nào nguôi một hướng về.

Trương Xuân Huy

Thơ xưa đọc lại

Bài thơ mình đọc mười năm trước
Giờ đọc dường như giảm nhẹ hay
Thì ra tâm thức như dòng nước
Đoạn tám năm xưa chẳng phải rày.

Màu thu Đà Lạt

Ngày 8 tháng 3

Có thể nào quên ngày 8 tháng 3
Ngày của mẹ, của em và con gái
Ngày nhân loại tôn vinh đồn một phái
Mỗi năm, ngày duy nhất một ngày nay.

Khi nằm nôi nghe mẹ hát thật hay
Khi khôn lớn Mẹ chấp con đôi cánh
Khi cảm nhận yêu thương đời lóng lánh
Mẹ dặn dò có cả lúc cầm tay.

Tìm yêu thương trên khắp trái đất này
Sẽ chẳng có ai thương con hơn Mẹ
Tổ quốc dựng Mẹ tượng đài là thế
Mẹ tượng đài con khắc mãi trong tim.

Người thứ hai anh nhắc tới là em
Em, vợ trẻ thời yêu thương rực lửa
Em, thiếu phụ khi con ta nường tựa
Em, mẹ hiền khi con đã bay xa.

Thay đổi gì em vẫn mãi là hoa
Đời ấm lạnh ta cầm tay đi tới
Em là nửa đời anh nên thắng lợi
Em là bà đàn cháu nhỏ hôm nay

Con gái ơi, nếu đời là rượu say
Các con vẫn luôn là con gái rượu
Ba sẽ già, nắng buổi chiều sẽ dịu
Các con chờ thay thế Mẹ con thôi.

Màu thu Đà Lạt

Cháu sẽ lớn khôn tiếp bước cuộc đời
Quả đất quay và ánh ngày sẽ tới
Con gái ơi những gì ba mong đợi
Mặn đừng ăn như ba đã công phu.

Có một thời ta tính chuyện đi tu
Nhưng lấy ai gây giống nòi cho mẹ
Ai cho em nương vai chiều đờn lẻ
Con gái mình tự phước được nhờ cha

Có thể nào quên ngày 8 tháng 3
Ngày của Mẹ, của Em và con gái
Ngày nhân loại sinh thành và tồn tại
Mỗi năm, ngày duy nhất một ngày nay.

Trương Xuân Huy

Đầu Xuân
một cánh thư xa

Mùa xuân đã thật về rồi
Vườn hồng giờ đã đậm chồi lá xanh
Khung trời én đã bay nhanh
Garde Manger, bánh chưng xanh với dần
Bỗng dưng nhớ bạn tần ngần
Quê người bạn đã đón xuân thế nào
Có pháo đỏ, có hoa đào
Có con bướm bướm bên rào Bính xưa ?
Cháu nào đi lấy chồng chưa?
Ở ăn có thuận nắng mưa ân tình?

Màu thu Đà Lạt

Kiến bò miệng chén là mình
Lên đènh ngày tháng lục bình trôi sông
Thơ treo trên ngọn sầu đông
Lòng reo ngoài ngõ chờ mong bạn về.
Bạn ơi ! bạn có muốn về
Tha phương cầu thực có ê ẩm đời.
Mình nay tóc chớm bạc rồi
Dăm ba năm nữa răng rơi rụng nhiều.
Còn gì nữa để dấu yêu
Có chẳng mảnh đất đã nhiều đau thương

Trương Xuân Huy

Thơ xuân gửi Mẹ

Những chuyến xe đò hối hả ra
Những đoàn tàu lửa nối thêm toa
Những con chim sắt lao về Bắc
Con Mẹ lòng nao nhớ mẹ già !

Mẹ ơi ! con những mười năm trước
Xuân nhật, năm nao Tết cũng về
Cành mai, chậu cúc, màu hoa pháo
Chẳng lớn lao gì, cứ nhớ ghê !

Màu thu Đà Lạt

Mỗi năm một lớn đời cơm áo
Gánh nặng hai vai mỗi một chìm
Chàng trai ngày trước giờ lên lão
Xê dịch đường như cũng khó hơn.

Nắng ấm dần lên, hương Tết thoảng
Ở đâu cũng rộ sắc hoa vàng
Xuân này biết có về quê được
Tết – Mẹ – Quê nhà nhớ xốn xang.

Nếu con mà Tết không về được
Thiếu vắng con xa hẫng Mẹ buồn.
Ở đâu cũng đất trời Tổ quốc
Nhưng cái nôi đời vẫn cố hương.

Trương Xuân Huy

Nhớ

Rượu tây ngùi nhớ rượu cần
Ngực voan ngùi nhớ ngực trần hồn nhiên
Điện màu nhớ trắng cao nguyên
Tình xa lộ, nghĩa sơn xuyên thuở nào.

Màu thu Đà Lạt

Thôi thì

Giậu đồ bìm leo, chuyện đã đành
Giậu nhà vẫn vững. Dạ thưa anh !
Thôi thì giữ lấy màu hoa tím
Trẻ, vợ con mình sắc lá xanh.

Trương Xuân Huy

Sẵn lòng

Đây là cõi ta bà
Như chúng ta từng biết
Anh sẵn lòng thương tha,
Nếu lòng em hối tiếc.

Màu thu Đà Lạt

Ẩn náu

Có một nơi tôi từng ẩn náu
Bình yên, bình yên và bình yên,
Là mảnh vườn xanh chim bướm đậu
Bữa bữa no cơm, triệt diệt phiền.

Trương Xuân Huy

Đón Xuân

Tôi dọn mình nghênh đón mùa Xuân
Rồi lãnh việc chưng bàn thờ một thể
Là chủ hộ, được miễn lau bàn ghế,
Quét trần nhà, sơn cửa, lau gương.

Việc tôi làm là chuẩn bị trầm hương
Đánh bóng lư đồng, chùi hai chân nến
Một cảnh đào nói với mùa Xuân đến
Thiệp bạn bè chúc Tết bày ra.

Thơ đôi bài viết gửi bạn gần xa
Còn những việc thường ngày như ăn, uống
Như mọi năm, trông nhờ nội tướng
Xin dọn mình, ngất ngưỡng Chúa Xuân ơi.

Màu thu Đà Lạt

*Ngày đầu
Nhà sáng tác Nha Trang*

Núi biển liền nhau tôi trở lại
Nhà sáng tác Nha Trang tàn Đông
Đường nhựa biển bờ phượng Vĩnh Hải
Nắng vàng, biển thẳm, nước xanh trong

Trương Xuân Huy

Cả đời tôi chọn quê là núi
Hỏi ai thấy sông lại không thềm !
Xa nhà, bọc nỗi quê trong túi,
Thấy chị qua đường, tôi tưởng em !

Hồn tôi chợt gặp hồn kinh điển :
Ở lâu với núi trở nên hiền ;
Trí trá chi mà khi xuống biển,
Thoáng bóng hồng xa mắt lão liên !

Tối nay tôi chắc mình thao thức,
Thương cháu con, thương nhớ vợ nhà.
Đêm Đông sóng vỗ bờ ngang ngược
Dào dạt lòng tôi, sóng trở ra.

12 - 2001

Màu thu Đà Lạt

*Thơ xuân
lần hai gọi Mẹ*

Trong thư trước con có lần thưa Mẹ
Con năm nay có lẽ Tết không về
Nhưng ý nghĩ con giờ không phải thế
Đời chẳng gì hơn Mẹ _ Tết và quê.

Dẫu cuộc sống còn trăm công nghìn việc
Khi sắc xuân thoang thoảng cũng nao lòng
Nỗi cố hương, nỗi mẹ già trong huyết
Có thể nào quay mặt phía chờ mong !

Trước con định có khi nào nhớ quá
Ra bến xe những buổi sáng tàn năm
Nhìn hành khách xuôi quê trong vội vã
Để tưởng mình trong đám họ về thăm.

Nhưng vọng tưởng không phải là hiện thực
Dáng mẹ già, mộ tiên tổ, khói nhang
Hương thôn dã, con đường xưa bùn đất
Ao em thơ, ngày Tết, lũy tre làng

Những ý nghĩ nơi chôn nhau, cắt rốn
Cứ cồn cào như lửa đốt lòng con
Tất niên xong, con sẽ về quê sớm
Con báo tin. Thưa Mẹ, cứ yên lòng.

Màu thu Đà Lạt

Sóng đêm Hòn Chồng

Đêm đêm sóng vỗ quanh ghềnh đá
Khoan nhặt du dương tựa sóng tình
Sóng dội chi hoài bờ biển cả
Sóng nào con sóng của riêng anh ?

Thăm thẳm trời xa biển thăm đêm,
Đâu nào con sóng biển lòng em ?
Tàn đông, mây nặng, mây trùm núi
Sóng vỗ ghềnh đau sủi bọt mềm.

Sóng vỗ ngàn năm vỗ được chi ?
Hai ta hợp sóng hẹn sai kỳ
Sóng ngầm thoang thoảng lưu rồi luyến
Cuồng nộ đời nhau tội sóng si.

Nhà Sáng tác Hòn Chồng

12 – 2001

Trương Xuân Huy

Nụ hôn Xuân 2002

Em tặng đầu Xuân một nụ Xuân
Hoa bướm trên cây thấp thỏm mừng
Mắt lá cành xanh thành lúng liếng
Anh chừng như trẻ mắt rừng rừng.

Nụ hôn phẳng phát hồn Xuân trước
Rửa mặt tàn Xuân thơm vẫn thơm
Nụ hôn chẳng nấu mà ăn được
Mà tưởng lòng no tựa bữa cơm !

Nụ hôn gần ấy năm mong đợi
Rượu ướp môi mà đã ngấm say
Thế kỷ qua và thiên kỷ mới
Hai lẻ hai ngàn Xuân ngất ngây !

MỤC LỤC

	Trang
1. Hoa cổng ngày xưa	5
2. Tuổi chín mười	6
3. Lương diện	7
4. Cháy ngấm và cháy thoáng	8
5. Đi họ	9
6. Màu hoa phượng	11
7. Muốn và biết	13
8. Phá chấp	14
9. Hoa sân trường cũ	15
10. Màu thu Đà Lạt	16
11. Phải về	17
12. Ra vườn tháng Tư	18
13. Hóa giải	19
14. Ngoảnh lại cười khan	20
15. Cướp nào	21
16. Đầu năm đắp hòn non bộ	22
17. Quên quên	23
18. Sáng đầu tháng Sáu	25
19. Thần ái tình	26
20. Mấy nẻo quê nhà	27
21. Nghĩ về ngày 8 tháng 3	29
22. Trước thềm thiên niên kỷ	31
23. Nội công	33
24. Nhấn gửi	34
25. Hoa mơ	35
26. Quẻ	36
27. Đức Trọng và Tôi	37
28. Trăng Dung Quất	39
29. Năm 2000 ngưỡng vọng	40
30. Góp một bàn tay	43
31. Que diêm cháy đỏ	44

32. Trung đạo	45
33. Hậu rượu	46
34. Nhớ Hà Nội	47
35. Đà Lạt em nhớ về mùa Xuân	48
36. Đà Lạt	49
37. Ngồi ô	50
38. Bốn con mắt tốt	51
39. Thơ Xuân trên tàu lửa	52
40. Trung đạo 2	53
41. Còn thơ còn thơ	54
42. Nụ đầu	55
43. Lộng giả thành chân	56
44. Vọng	57
45. Thơ Xuân gửi bác Cam Linh	59
46. Ngày 1 tháng Tư gửi thư cho vợ	61
47. Soi bóng sông quê	63
48. Em	65
49. Nghiện	66
50. Tự giác	67
51. Chẳng lúc nào nguôi	68
52. Thơ xưa đọc lại	69
53. Ngày 8 tháng 3	70
54. Đầu Xuân một cánh thư xa	73
55. Thơ xuân gửi Mẹ	75
56. Nhớ	77
57. Thôi thì	78
58. Sẵn lòng	79
59. Ẩn nấu	80
60. Đón Xuân	81
61. Ngày đầu nhà sáng tác Nha Trang	82
62. Thơ xuân lần 2 gửi Mẹ	84
63. Sóng đêm Hòn Chồng	86
64. Nụ hôn Xuân 2002	87

MÀU THU ĐÀ LẠT
(THƠ TRƯỞNG XUÂN HUY)
NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA DÂN TỘC
19 - NGUYỄN BÌNH KHIÊM – HÀ NỘI

- Chịu trách nhiệm xuất bản :	LƯU XUÂN LÝ
- Biên tập :	VĂN LÂM
- Chọn bìa :	TÁC GIẢ
- Vi tính :	NGUYỄN THANH HẢI
- Sửa bản in :	TÁC GIẢ
- Trình bày :	NGUYỄN TẤN ON

In tại : Xí nghiệp in Bản đồ Đà Lạt.

Số lượng : 500 cuốn, khổ 10 x 18 cm.

Giấy phép xuất bản số : 598 XB/QLXB.

In xong và nộp lưu chiểu tháng 10 năm 2002.

